

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΕΙΡΑΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ἰκανὸς καὶ πάλιν ἔχομεν ἐκ Πειραιῶς νὰ καταλέξωμεν τὰς ἀρχαιολογικὰς εἰδήσεις ἐκ τῆς προσελεύσεώς τινων εἰς τὴν συλλογὴν τὴν δημοτικὴν καὶ ἐκ τῆς τῇδε κάκεῖσε ἀνευρέσεως καὶ περισυναγωγῆς ἄλλων, ἅτινα δὲν κατωρθώθη ἔτι νὰ κατὰ τεθῶσιν εἰς τὴν συλλογὴν.

Καὶ πρῶτον καταλέγομεν προστιθέμενον νέον λίθον εἰς τὴν σειρὰν τῶν ὁμοίων αὐτῷ, τῶν Ὀρων καλουμένων. Ἀνευρέθη δηλ. πρὸ τινος ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Μουνιχίας καὶ κατὰ τὸ νότιον πέρας τῶν ὑψωμάτων αὐτοῦ ὀλίγον ὑπὲρ τὰ ἀνεγερθέντα ὀχυρώματα, τεμάχιον λίθου λευκοῦ τῆς Πεντέλης (οὐχὶ δ' ὡς ἐγγράφη ἐσφαλμένως ἐν τῇ προχείρῳ σημειώσει τῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος δημοσιευθείσῃ ἐγχαρτίου) ὕψους 1,24 πλάτους 0,30, πάχους 0,13, φέρον εἰς ἀπόστασιν 0,15, ἀπὸ τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς προσόψεως αὐτοῦ ἐπιγραφὴν τὴν δε γράμμασιν ἀρχαίκοις.

ΟΡΟΣ
ΤΟΗΙΕΡΟ

ἦτοι ὄρος
τοῦ Ἱεροῦ

Ὁ λίθος τὰ μὲν ἄλλα τετμημένος κανονικῶς φέρει μόνον τὴν τῆς πρώτης ἀποξέσεως τραχυτάτην ἐργασίαν, ἀπελεάνθη δὲ καὶ ἐπιμελῶς ἐξεργασμένος τυγχάνει μόνον τὰ κατὰ τὸν χῶρον, ἐφ' οὗ τὰ γράμματα, τὸν ἐν εἶδει ταινίας 0,15 πάχους. Τὰ γράμματα ταῦτα εἶνε ἐλαφρῶς ἐπεργασμένα καὶ οὐχὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἐν τῇ τῶν δύο στίχων σειρᾷ, φέροντα δὲ τὸν ἀρχαῖκόν χαρακτῆρα, ἰδίᾳ τὸ Ρ, οὗ τὸ ἄνω τριγωνικόν, ὑφ' ὃ βραχυτάτη ἢ πλαγία κερκία.

Ἡ θέσις ἐφ' ἧς εὐρέθη ὁ λίθος καὶ ἡ ὀνομασία, ἣν φέρει, πείθει ὅτι ἐχρησίμευεν ὡς ἐν τῶν ὀρίων τῶν ἔξωθεν τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱεροῦ (κατ' ἐξοχὴν οὕτω καλουμένου) τῆς Μουνιχίας Ἀρτέμιδος.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνέυρεσιν τούτου ὀρυσσομένων τῶν πρὸς θεμελίωσιν λάκκων τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Φίλωνος οἰκίας τοῦ κ. Ἀναστ. Σαπουνάκη, ἀνευρέθη βάθρον ἀγάλματος μαρμαρίνου, ὕψους 1,15, πλάτους 0,60, διακεκοσμημένον κατὰ τὰς τρεῖς μόνον ὕψεις ἄνω καὶ κάτω διὰ τοῦ συνήθους κυματίου καὶ τῶν ταινιῶν, τὴν δὲ τετάρτην ἀνεξέργαστον ἔχον, ἅτε πρὸς τοίχῳ βεβαίως ἰδρυμένον, φέρον δ' ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψεως ἐπιγραφὴν ῥωμαίκοις γράμμασι τὴν δε :

ΟΙ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ ΚΑ
ΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΠΟ
ΛΙΤΑΙ ΤΙΒ - ΚΛ—ΑΠΠΙΟΝ
ΑΤΕΙΛΙΟΝ ΒΡΑΔΟΥ
ΑΝ ΡΗΓΙΛΛΟΝ ΑΤ
ΤΙΚΟΝ ΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΝ ΕΥΠΑΤΡΙΔΗΝ
ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

ΕΠΙΜΕΛΗΘΕΝΤΟΣ ΤΗΣ Α
ΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΑΛΒΙΟΥ ΤΟΥ
ΕΡΜΕΡΩΤΟΣ ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΥ

Οί τὸν Πειραιᾶ κα-
τοικοῦντες πό-
λιται Τιβέριον Κλαύδιον Ἀππίον
Ἀτεΐλιον Βραδού-
αν Ῥηγίλλον Ἀτ-
τικὸν Μαραθώ-
νιον εὐπατρίδην
τὸν εὐεργέτην.

Ἐπιμεληθέντος τῆς ἀ-
ναστάσεως Σαλβίου τοῦ
Ἑρμέρωτος Γαργηττίου.

Τὸ βάθρον φέρει ἐπὶ τῆς ἀνω ἐπιφανείας ἔχνη τῆς ἐγγομφώσεως τῶν τοῦ ἀγάλματος ποδῶν. Τὸ ΟΝ τοῦ τέλους τοῦ γ' στίχου εἶνε, ὡς ἐκ τοῦ χώρου μικροῖς γράμμασιν ἐξεργασμένον, ὡς καὶ τὸ τελικὸν Ν τοῦ ἐβδόμου. Ὁμοίως καὶ τῶν τριῶν τελευταίων στίχων τὰ γράμματα εἶνε πολλῶ τῶν ἄλλων μικρότερα, δίκην ὑποσημειώσεως προστιθέντα τὸν ἐπιμεληθέντα τῆς τοῦ ἀνδριάντος ιδρύσεως.

Πρὸ τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς ὁποίας ἀνευρέθη τὸ ἀνωτέρω βάθρον, καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἀνω ῥηθείσῃ ὁδῷ, λάκκου ἀνοιγομένου ἀνευρέθη ὅμοιον τῷ προσηρημένῳ βάθρον, ὁμοίαν τῶν τριῶν πλευρῶν τὴν διακόσμησιν τᾶνω καὶ κάτω ἔχον, πλὴν ὅτι πλουσιωτέρῃ κατ' ἄμφω αὕτῃ, διπλοῦ ὄντος τοῦ κυματίου, καθ' ὅσον καὶ ὑψηλότερον τοῦτο ἐκείνου, ὕψος μὲν 1,50, πλάτους 0,70 ἔχον. Ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψεως, φέρει ἐπιγραφὴν λίαν ἐφθαρμένην, μάλιστα τὰ κάτω, ὑπὸ ἐπίτηδες γενομένης μετὰ ταῦτα ἀποκοπῆς τῶν γραμμάτων. ἔχει δ' ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ τὰ ἀναγινωσκόμενα ὥδαι

Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Η [ΒΟΥΛΗ
ΤΩΝ Φ' ΚΑΙ Ο ΔΗ[ΜΟΣ
Ο ΑΘΗΝΑΙΩΝ [ΔΙΟ
Ν[Υ]ΣΙΟΝ
. ΟΥ
. ΕΙ
ΠΕΙΡΕΩ . ΑΡ[ΕΤΗΣ
ΕΝΕΚΕΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
Ε[Υ]ΝΟ[Ι]ΑΣ

Ἦτοι Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου
Βουλὴ καὶ ἡ [Βουλὴ
τῶν 500 καὶ ὁ δῆμος
ὁ Ἀθηναίων [Διο
νύσιον
. εἰ
. εἰ
Πειρεὼ . ἀρετῆς
ἐνεκ[εν]
εἰς τὴν πατρίδα
ε[ὕ]νο[ι]ας.

Ἐπὶ τῆς ἀνω ἐπιφανείας τοῦ βάθρου ὑπάρχουσι δύο ὅπαι βυθίσαι τετραγωνικαί, ἔχνη τῆς γομφώσεως τοῦ ἀγάλματος· πρὸ τῆς ἐτέρας τούτων τῆς δεξιᾶς, φαίνεται ἐπιπολῆς γεγλυμμένον τὸ περίγραμμα ποδός, οὗ ἡ τελεία ἐντομὴ φαίνεται ἀφῆθη μετεβληθέντος τοῦ τρόπου τῆς ἐγγομφώσεως.

Τὸ θάβρον τοῦτο εὐρέθη κατακείμενον πρὸ τοίχου μεγάλης οἰκοδομῆς φερομένου ἀπὸ Ν πρὸς τὰ ΒΔ, φαίνεται δ' ὅτι μετὰ τοῦ προηγουμένου μεγάλης τινὸς ὑπάρχουσας οἰκοδομὴν ἐκόσμου. Ἦδη δ' ἀμφότερα ἴδρυνται ἐκατέρωθεν τῆς τοῦ Γυμνασίου εἰσόδου εἰς περὶδειγματισμὸν τοῖς νέοις.

Ἐξῆς ἐνταῦθα παρατιθέμεθα καὶ τὴν πρὸ οὗ μακροῦ ἀνευρεθεῖσαν ἐπὶ ἐπιτυμδίου ἀνκγλύφου ἐπιγραφὴν, ἣτις ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μελετοπούλου ἐν τῇ «Προνοίᾳ» τοῦ Πειρκιῶς. Ἐπὶ ἀνακρινόμενον δὲ ταύτην διὰ δύο τινὰς ἐν αὐτῇ διορθώσεις ἢ μᾶλλον ἀλλοίαις ἐκδοχαῖς καὶ διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῶν χρόνων· ἔχει δηλ. ἡ ἐπιγραφὴ:

ΒΕΛΤΙΣΤΗ ΝΟΜΗΝΙΟ

Βελτίστη Νομηνίου

ΗΡΑΚΛΕΙΩΤΙΣ

Ἡρακλειῶτις

ΜΗΤΕΡΑ ΕΘΗΚΑ

Μητέρα ἔθηκα

ΟΞΙΩΣ ΟΞΙΑΝ ΤΟΙΣ

ἦτοι

ὁσίως ὁσίαν τοῖς

ΠΑΣΙΝ ΗΔΕΣΘΑΙ

πᾶσιν ἡδέσθαι

ΑΝΘΩΝ ΕΥΛΟΓΙΑΣ

ἀνθ' ὧν εὐλογίας

ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΩΝ ΑΞΙΟΣ ΕΙΜΙ

καὶ ἐπαίνων ἄξιός εἰμι.

Τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ὁ α' στ. τῆς ἐπιγραφῆς καλῶς.

Βελτίς, Τηνομήνιο

Ἐν δὲ τῷ ε' στ. εἶχε γραφῇ ἡδέσθαι ἀντὶ ἡδεσθαι, τελευταῖον δ' ἐσημειώθη ὡς τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, ἐν ᾧ καὶ ἡ γλυφὴ, καὶ τὰ γράμματα καὶ τὸ ὄνομα Νομήνιος ῥωμαϊκοὺς δεικνύουσι τοὺς χρόνους καὶ οὐχὶ τοὺς καλοὺς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῆς Λεωφόρου Ἀρτέμιδος καὶ ὁδοῦ Καραίσκου οἰκοπέδου τοῦ κ. Α. Καμπέρου καθοριζομένου πρὸ τινος εἰς οἰκοδομὴν, ἀνευρέθησαν τῇδε κάκεῖσε τάφοι χριστιανικοὶ, σειρὰν ἀποτελοῦντες, ὧν πρὸ ἑτοὺς ἡδὴ εἶδομεν κατὰ τὴν διχοτομήν τῶν δύο ὑπὲρ τὸ ἐκεῖ ἐγγὺς θέατρον ὁδῶν.

Ἐφ' ἐνὸς τῶν τάφων τούτων ἐν τῷ βράχῳ ἐσκαμμένου ἱκανῶς, ὑπῆρχεν ὡς ἐπικάλυμμα τεμάχιον μαρμάρου φαιοῦ ἐκ παλαιότερου μνημείου εἰλημμένον ἐνεπιγραφον, ὕψους 0,25, μήκους 1,13 καὶ πλάτους 0,75, φέρον τὰδε τὰ γράμματα ἐπὶ τῆς προσθίας ἐπιφανείας χρόνων ῥωμαϊκῶν:

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΝΑ

ἦτοι Οἱ ἔμποροι να

ΑΡΓΕΙΟΝ ΑΡΓΕΙΟΥ ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΟΝ Ἀργεῖον Ἀργείου Τρικορύσιο
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣ[ΥΝΗΞ] Ἀρετῆς ἐνεκὲν καὶ δικαιοσύνης

Τὸ ὅλον εἶνε γωνία σηκόμορφος μνημείου ἀνευ ἀετώματος, καλῶς ἐργασμένη, φέρουσα δὲ κάτωθεν τῆς ἐνεπιγραφῆς ἐπιφανείας ταινίαν καὶ κυμάτιον, ἅτινα καὶ κατὰ τὴν ἐτέραν, τὴν πρὸς τ' ἀριστερὰ πλευρὰν διήκουσι (διακοπτόμενα μετὰ τὴν κατ' ὀρθὴν γωνίαν καμπὴν αὐτῶν, ἐνεκα τῆς κατερχομένης ἐπιπέδου ἐπιφανείας) καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀριστερᾶς παραστάδος. Ἡ παρὰ τὰς αὐτὴ φαίνεται ὅτι ἐκοσμεῖτο ὑπὸ προσθέτου ἡμι-

κίονος, ὡς ἐμφαίνει ἀνεξέργαστος ἐπιφάνεια ἀφθεῖται ἐν σχήματι κιονοκράνου, ἐπιβεβαιοῖ δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, εὐθὺς ὑπὲρ τὴν παραστάδα πρὸς ἐγγόμφωσιν καὶ τύνδεσιν ἐντομή. Ὁμοίαν φέρει ὁ λίθος καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς δι' ἧς συνεδέετο πρὸς τὸ ἐξ ἑτέρου τεμαχίου λίθου ἕτερον ἡμῖν τοῦ μεγάλου ἐπιστεγάσματος τοῦ μνημείου ὅπερ ἀπετέλει.

Ἐγγὺς τοῦ μνημείου τούτου καὶ μετ' ὀλίγας ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως αὐτοῦ ἡμέρας ἀνευρέθη ὡς ἐπικάλυμμα τάφου νεωτέρου πρὸς τὸ κενὸν αὐτοῦ ἔχουσα τὴν ὄψιν (διὸ καὶ λίχν ταύτη ἐφθάρη) πλάξ ὕψους 1,09, πλάτους 1,19 καὶ πάχους 0,20 λίθου φαιοῦ τοῦ Ὑμηττοῦ φέρουσα κατὰ τ' ἄνω στεφάνους ἐννέα ἐγγεγλυμμένους εἰς δύο σειρὰς, πέντε μὲν εἰς τὴν ἀνωτέραν, τέσσαρες δ' εἰς τὴν ὑπὸ ταύτην. Ἐν τοῖς στεφάνοις τούτοις ὑπάρχουσιν ἐπιγραφικὴ ἀναγράφουσαι κοινὰ καὶ δῆμους τιμῆσαντας μὴ ἀναφερόμενον ὀνομαστὶ πρόσωπον, ὅπερ κατεστράφη μετὰ τοῦ ἐλλείποντος ἄνω μέρους τοῦ λίθου. Ἐχουσι δ' αἱ ἐπιγραφαὶ γράμμασι μικροῖς χρόνων ῥωμαϊκῶν, ἀμελῶς πῶς εἰργασμένοις καὶ ἀσυμμέτρως ἐνιαχοῦ φθε :

Η ΒΟΥΛΗ	ΟΙ ΠΛΕΟΝ	Ο ΔΗΜΟΣ	ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ	Ο ΔΗΜΟΣ
Ο ΔΗΜΟΣ	ΤΕΣ ΕΝ ΤΑΙΣ	ΟΦΑΞΗΛΙΤΩΝ	ΤΩΝ ΛΥΚΙΩΝ	Ο ΜΥΡΕΩΝ
Λ . . ΤΑ . .	ΤΡΙΗΜΙΟΛΙΑΙΣ	ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΑ	ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΑ	ΤΩΝ ΕΝ ΛΥΚΙΑ
. . . ΝΑΝ	ΝΑΥΑΡ			ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΑ
Τ[ΗΞ][ΤΡΙΗ]ΡΟΥΞ	ΧΗΣΑΝΤΑ			

Η ΒΟΥΛΗ	Ο ΔΗΜΟΣ ΟΚΥ	Ο ΔΗΜΟΣ	Ο ΔΗΜΟΣ
Ο ΔΗΜΟΣ	ΘΝΙΩΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ	Ο ΕΙΔΗΤΩΝ	Ο ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ
ΠΡΕΣΒΕΥΞΑΝ		ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΑ	ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΑ
ΤΑ ΠΡΟΣ ΛΕΥ	ΚΑΛΩΞΤΗΣ		
ΚΙΟΝ ΦΟΥΡΙΟΝ			
ΚΡΑΞΟΡΗΝ			

Ἡ πλάξ, ἐφ' ἧς αἱ ἐπιγραφαὶ ἄνω ὁμαλῶς τετμημένη, οὐδὲν ἶχνος γομφώσεως φέρουσα δεικνύει μᾶλλον ἐκ τῆς κατασκευῆς ὅτι ἀπετέλει τὸ βάθος σηκομόρφου ἴσως ἀναθηματικοῦ μνημείου· οὐδόλως δὲ παράδοξον, ὡς ἐκ τῶν διαστάσεων ἄγεται τις νὰ πιστεύσῃ, τὸ ὅτι ἀπετέλει μέρος τῆς ἀνωτέρω δημοσιευθείσης. Ὁ τόπος, αἱ διαστάσεις, τὸ περιεχόμενον συμφωνοῦσι πληρέστατα πρὸς ἐκείνην τὴν ἐπιγραφὴν, ἐπὶ πᾶσιν ἢ συλλαβῇ **ΝΑ** .. ἢ μετὰ τὰς δύο λέξεις τοῦ α' στ. ἐνισχύει μᾶλλον τὴν ιδέαν ταύτην συμπληρουμένη διὰ τῆς προκειμένης, δεικνυομένου ὅτι τὰ ἀρχικὰ τῆς λέξεως **ΝΑΥΑΡΧΟΥΝΤΑ** ἀπελείφθησαν ἐκεῖ εἰς τὸ τέλος.

Ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ἀνευρέθη ἑτέρα πλάξ ὕψους 1,19, πλάτους 0,60, πάχους 0,15 λίθου φαιοῦ, ἧς ἡ ἐπιφάνεια ἀποτετριμμένη τέλειον ὑπὸ ὑγρασίας, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ἐπώμαζεν ὁμοίως τάφον μετ' ἐστραμμένης πρὸς αὐτὸν τῆς κυρίας ὄψεως. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς πλακῆς εἶνε ἐγγεγλυμμένοι δύο ἐλαίχι, στέφανοι μετὰ καρπῶν, ἐντὸς δὲ τῶν στεφάνων ὑπῆρχον ἐπιγραφικὰ, ὧν σώζονται μόνον τὰδε, γράμμασι καλῶν χρόνων.

...ΤΑ
...ΡΧΟΝ
ΙΕΡΕΑ

ΕΧ

Κάτωθεν τῶν στεφάνων, γράμμασιν ἡμελημένοις ἱκανῶς μόλις διακρί-
νονται τάδε :

ΙΕΡΕΑ

ΛΕΟΥ

Ὁ λίθος εἶνε τεθραυσμένος τᾶνω, κάτω δὲ φέρει ταινίαν 0,10 περίπου,
ἣτις δὲν ἔχει τὴν τελευταίαν ἐπεξεργασίαν.

Καὶ ἄλλα δὲ τινεὶ πλὴν τούτων μέρη μειζόνων μνημείων ἀνευρέθησαν
ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ, οἷον μέγα ἀέτωμα σηκομόρφου μνημείου ἀναγεγλυμ-
μένον ἐπὶ λίθου Πειραϊκοῦ, μέρος γείσου μικροῦ κτιρίου Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ,
λίθοι πώρινοι καὶ τινεὶ μέρη γείσων μαρμαρίνα ἐκ τάρων εἰλημμένα. Ἐν
δὲ τῇ οἰκίᾳ Σαπουνάκη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνευρέθη, μεταξὺ τοίχων με-
γάλης ἀρχαίας οἰκοδομῆς, Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας, ἀποκεκοιμέ-
νος δυστυχῶς τὴν κεφαλὴν, μικρὸν δὲ τοῦ λαιμοῦ διασώζων, λίθου λευ-
κοῦ, ὕψους 1,56, πλάτους 0,28, πῆχους 0,24.

Ἐπὶ τῆς προσόψεως ὀλίγον ὑπὸ τὸ στήθος φέρει γράμμασι χρόνων Ῥω-
μαϊκῶν τάδε :

Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΒΟΥΛΗ ΕΛΙΚΑ ΜΗ
ΝΟΦΙΛΟΥ ΠΑΛΛΗ
ΝΕΑ ΠΟΙΗΤΗΝ ΠΑ
ΡΑΔΟΞΟΝ ΑΙΤΗ
ΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΣ

Ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου
βουλή Ἑλικά Μη-
νοφίλου Παλλη-
νέα ποιητὴν πα-
ράδοξον, αἰτη-
σαμένου τοῦ
πατρός.

Ὅλιγον κατωτέρω τῆς ἐπιγραφῆς καὶ εἰς ἀπόστασιν 0,37 ἀπὸ τῆς γραμ-
μῆς τοῦ στήθους διακτινοῦνται καλῶς ἀποτετυπωμένα τὰ αἰδοῖκ, κατὰ
τὴν ἐπὶ τῶν τοιούτων μνημείων συνήθειαν, ἐνθεν δὲ καὶ ἐνθεν κατὰ τὰς
πλαγίους πλευράς αἱ ὀρθογώνιοι τετράγωνοι συνήθειαι ὅσαι.

Ἐπὶ τούτοις πᾶσι προσθετέον καὶ ἐπιγραφὴν χριστιανικὴν τὴν δε :

✠ ✠ ✠

ΚΥΜΗΤΗΡΙ
ΟΝ ΔΙΑΘΕ
ΡΟΝ ΤΑ ΜΗ
ΝΑ ΚΑΙ ΘΩ
ΜΑCΙΑC

ἐπὶ λίθου λευκοῦ ὕψους 0,35 πλάτους 0,20, πῆχους 0,09, πρὸ ἱκανοῦ χρόνου
ἐν Πειραιοῖ εὗρεθεῖσαν καὶ ὑπὸ μαθητοῦ εἰς τὸ Μουσεῖον προσενεχθεῖσαν.

Ἐν Πειραιεὶ 10 Μαρτίου 1882

Ἰάκωθος Χ. Δραγόρης

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδρία τῆς 5 Φεβρουαρίου

Ὁ κ. Καίλερ περὶ ἀντιτύπων τοῦ Ἀλεξικάνου Ἀπόλλωνος τοῦ Καλέμιδος.

Ὁ αὐτὸς ἐπιδεικνύει τινὰ χαλκὰ καλλιτεχνήματα τῆς Δωδώνης καὶ Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Σβοῦδας περὶ τινος Ἀθηναϊκοῦ ψηφίσματος τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ ἀντακλίδειος εἰρήνη.

Συνεδρία τῆς 19 Φεβρουαρίου 1882.

Ὁ κ. du Clozel ἐπιδεικνύει χρυσὰ καλλιτεχνήματα ἐκ Κολουμβίας τῆς νοτίου Ἀμερικής.

Ὁ κ. Δαῖρπφελδ περὶ τῶν λειψάνων ἀρχαίων ὑδραγωγείων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Ὁ κ. Χελδράιχ περὶ ἀρχαίων ὀνομάτων τῶν φυτῶν.

Συνεδρία τῆς 8 Μαρτίου

Ὁ κ. Καίλερ περὶ ἐλληνικῶν σιδηρῶν νομισμάτων.

Ὁ κ. Οὔσσιγγ περὶ τινος ἐπιγραφῆς ἐξ Ὀλβίας.

Ὁ κ. Δαῖρπφελδ περὶ χρήσεως πηλίνων πλασμάτων ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ.

Συνεδρία τῆς 17 Μαρτίου

Ὁ κ. Κ. Μυλωνᾶς περὶ Ἀττικῶν δικαστικῶν πινυλίων.

Ὁ κ. Γαιρνστέτ περὶ τινος νέας ἐπεξεργασίας τῶν ἀττικῶν θεατρικῶν ἐπιγραφῶν.

Ὁ κ. Καίλερ περὶ τῶν ἐν τοῖς τάφοις τῶν Μυκηνῶν εὑρεθέντων ξιφῶν τῶν ἐχόντων παραστάσεις.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τοὺς δύο παρελθόντας μῆνας ὁ Σύλλογος συνεκρότησε τρεῖς τακτικὰς συνεδρίας. Ἐγένοντο δὲ καὶ τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα.

Ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Σωκράτης Κολιάτσος ἐπίτιμον μέλος ὠμίλησε περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους καθηκόντων τῶν γονέων καὶ τῶν τέκνων.

Ὁ κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλος τακτικὸν ἐνεργὸν μέλος ἐντυπώσεις ταξιδίου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βῶλον.

Ὁ κ. Τιμ. Ἀργυρόπουλος τακτικὸν ἐνεργὸν μέλος αἱ νεώτεραι ἐφευρέσεις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

Ὁ κ. Α. Φραγκσίλης τακτικὸν ἐνεργὸν μέλος σύγχρονος Ἰταλικῆς φιλολογίας. Ἡ Ἑλληνίς Μαθιίλδη Σεράου.